

کفن کی باغی (پتہ)

کفن پیرتہ راغی

بیچ تفریقہ، ایم اے ایسٹنڈ، باتس دعوت اسلامی، حضرت علامہ مولانا ابو بلال

محمد ایاس عطار قادری رضوی

دامت برکاتہم العالیہ

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

د کتاب لوستلو دُعا

دیني کتاب یا اسلامی سبق لوستلو نه مخکنې دا لا ندي دُعا اولولئ
إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ کوم څه چه لولئ نو هغه به موياد پاتې کيږي:

اللَّهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَأَنْشُرْ عَلَيْنَا رَحْمَتَكَ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

ترجمه: اے الله عَزَّوَجَلَّ په مونږه د علم او د حکمت دروازې پرانیزي او په مونږه خپل رحمت
رانازل کړئ! اے عظمت او بزرگي والا! (مستطرف ج 1 ص 40 دار الفکر بیروت)
(اول او آخر کښ یو یو ځل دُرود شریف اولولئ)

د رسالې نوم: **کفن بیرته راغې**

۱۴۳۶هـ، اپریل ۲۰۱۵ء تعداد:

رجب المرجب اول ځل:

ناشر: **مکتبه المدینه، عالمی مدني مرکز فیضانِ مدینه، باب المدینه کراچي.**

مدني عرض: بل چا ته د دې رسالې د چاپ کولو اجازت نشته

کتاب اخستونکي توجه اوکړئ

که د کتاب په طباعت کښ څه ښکاره خامي وي یا پانږې کمي وي یا په بانډنگ
کښ مخکنې وروسته لگیدلي وي نو مکتبه المدینه ته رجوع اوکړئ.

کفن بیرته راغی

از: شیخ طریقت امیرِ اهلِ سنت، بانیِ دعوتِ اسلامی

حضرت علامہ، مولانا، ابو بلال محمد الیاس عطار قادری، رضوی

دَامَتْ بَرَکَاتُهُمُ الْعَالِیَہ

د ترجمہ پیشکش:

مجلس تراجم (دعوتِ اسلامی) د دې رسالې د اردو نه په آسانه پښتو ژبه کښ د وِس مناسب د ترجمه کولو کوشش کړې دې. که چرې په دې ترجمه کښ څه غلطی یا کمې زیاتې اومومې نو ستاسو په خدمت کښ عرض دې چه مجلس تراجم ته خبر اوکړئ او د ثواب حقدار جوړ شی.

مجلس تراجم دعوتِ اسلامی

عالمی مدنی مرکز فیضانِ مدینہ محلہ سوداگران

پرانی سبزی منڈی، باب المدینہ کراچی، پاکستان

UAN: ☎ +92-21-111-25-26-92 – Ext. 1262

Email: ✉ translation@dawateislami.net

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
 أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

کفن بیرته راغې

شیطان که هرڅو ناراستي درولي خو دارساله د اول نه تر آخیره پورې پوره اولولئ
 اِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ د دې ډیرې فائده به تاسو پخپله اووینئ.

د درو شریف فضیلت

د حُضُورِ اکرم نُورِ مُجَسَّم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ رحمتِ نِشان
 دې: چا چه په کتاب کښن په ما باندي دُرُود شریف اولیکلو تر څو
 پورې چه په هغې کښن زما نوم وي فرښتې به د هغه د پاره اِسْتِغْفَار
 (یعنې د بَخښنې دُعا) کوي. (الْمُعْتَمِدُ الْأَوْسَطُ ج ۱ ص ۲۹۷ حدیث ۱۸)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د بَصْرې يوې نيکې ښځې د وفات په وخت کښن خپل ځوئ ته
 وَصِيَّت اوکړو چه: زما کفن د هغه جامو نه جوړ کړه په کومو جامو کښن
 به چه ما په رَجَبِ الْمُرَجَب کښن عبادت کولو. “خو د وفات نه پس ورله
 ځوئ د بلې ټوټې [کپرې] نه کفن جوړ کړو او دفن [یعنې خخه] ئې
 کړه. چه کله هغه د اډیرې [یعنې مُقبرې] نه بیرته کور ته راغلو نو څه
 گوري چه کوم يو کفن ورته هغه اغوستې وو هغه په کور کښن پروت
 وو! هغه اویریدو او د مور د وصيَّت والا جامو پسې ئې لټون شروع کړو

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: کوم کس چہ پہ ما درود پاک لوستل ہیر کرل ہغہ دَجَّت لارہ ہیرہ کرہ. (ظہرائی)

نو ہغہ د خپل حَآئ نہ غَائِبِ وِی! پہ دِی کبِن د یو غیبی اواز انگازہ اوشوہ: ”خپل کفن بیرته واخله (د کومو جامو چہ ہغی وصیت کړې وو) مونږہ ہم د ہغی نہ د ہغی کفن جوړ کړو (حککہ چہ) خوک د رَجَب روژې نیسی مونږہ ہغہ پہ قبر کبِن نہ خفہ کوو.“ (تُرُؤَةُ الْمَجَالِسِ ج ۱ ص ۲۰۷) د اللہ رَبُّ الْعِزَّةِ عَزَّوَجَلَّ دِ پہ ہغوئی باندي رحمت وي او د ہغوئی پہ خاطر دِ زمونږہ بي حسابہ بخبنسہ اوشي. اَمِيْن بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْن صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم

په رَجَب کبِن دا دُعا لوستل سُنَّت دي

چہ کلہ بہ د رَجَب میاشت راتلہ نو نَبِيِّ اَكْرَم صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم بہ دا دُعا لوستلہ: اَللّٰهُمَّ بَارِكْ لِنَا فِي رَجَبٍ وَشَعْبَانَ وَبَلِّغْنَا رَمَضَانَ يعنې اے اللہ عَزَّوَجَلَّ! تہ زمونږہ د پارہ پہ رَجَب او شَعْبَانَ کبِن بَرکتونہ واچوې او مونږہ رَمَضَانَ تہ اورسوې. (اَلْبَعْثُ الْأَوْسَطُ لِلظَّهْرَانِي ج ۳ ص ۸۵ حدیث ۳۹۳۹)

دَ اللّٰهِ (عَزَّوَجَلَّ) میاشت

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: رَجَبُ شَهْرُ اللَّهِ تَعَالَى وَشَعْبَانُ شَهْرِي وَرَمَضَانُ شَهْرُ امَّتِي يعنې رَجَب د اللہ تَعَالَى میاشت او شَعْبَانَ زما میاشت او رَمَضَانَ زما دَ امَّت میاشت ده. (اَلْفَرْدُوسُ بِسَاثُورِ الْخَطَّابِ ج ۲ ص ۲۷۵ حدیث ۳۲۷۶)

د رَجَب مُخْتَلِفِ نومونہ او معنی

”رَجَب“ پہ اصل کبِن د تَرَجِيب نہ مُشْتَق (يعنې وتلې) دِی، د دِی معنی ده: تَعْظِيم کول.“ دِی تہ اَلْأَصْب (يعنې تیز بَہیدل) ہم وائی حُککہ

فرمانِ مُصَطَفَیَّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په کثرت سره دُرود شریف لولئ بيشکه ستاسو په ما باندې درود شريف لوستل ستاسو د گناهونو دپاره بخښنه ده. (جامع الصغیر)

چه په دې مُبارکه میاشت کښ په توبه کونکو باندې د رحمتونو رابھیدل تیز شي او په عبادت کونکو د قُبُولِيَّت د انوارو برکتونه کيږي. دې ته الْأَصَمَّ (یعنې کنړه) هم وائی ځکه چه په دې کښ د جنگونو اواز بالکل نه اوریدلې کيږي. (مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ ص ۳۰۱) دې میاشتي ته ”شَهْرِ رَجَم” هم وائی ځکه چه په دې کښ شیطانان رَجَم کولې شي (یعنې په کانړو وږدستلې شي) چه هغوئي مُسلمانانو ته تکلیف ور نه کړي. (عُنَيْتَةُ الظَّالِمِينَ ج ۱ ص ۳۱۹، ۳۲۰)

د رَجَب د درې حُرُوفو [د برکتونو] به څه وائي!

سُبْحَنَ اللّٰهِ عَزَّوَجَلَّ! خوږو خوږو اسلامي ورونړو! د رَجَبِ الْمُرَجَبِ د سپرلو به څه وائي! په ”مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ” کښ دي، بزرگانِ دین رَحْمَةُ اللّٰهِ الْعَمِيمِ فرمائي: په ”رَجَب” کښ درې حُرُوف دي: ر، ج، ب، ”ر” نه مُرَاد رَحْمَتِ الْهِی عَزَّوَجَلَّ ”ج” نه مُرَاد د بنده جُرْم ”ب” نه مُرَاد بَرّ یعنې اِحسان او بښکړه. لکه اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ چه فرمائي: زما د بنده جُرْم [یعنې گناهونه] زما د رحمت او اِحسان مینځ ته کړئ. (مُكَاشَفَةُ الْقُلُوبِ ص ۳۰۱)

عصیاں سے کبھی ہم نے کنارانہ کیا
پر تونے دل آزرده ہمارانہ کیا
ہم نے توجہ ہم کی بہت کی تجویز
لیکن تری رحمت نے گوارانہ کیا

کله ډډه د گناه نه مونږ او نه کړه خو تا طبعه زمونږه بیا هم خفه نه کړه
مونږ خوا وکړو کوشش ډیر د جَهَنَّم خو رحمت ستا دا خبره خوښه نه کړه

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو الله به په هغه باندې لس رحمتونه رالېږي او د هغه په اعمال نامه كښ به لس نيكې ليكي. (ترمذي)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

د عِبَادَت د تَحْم كَرَلو مياشت

حضرت سَيِّدُنَا عَلَامَه صَقُورِي رَحْمَةُ اللهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: رَجَبُ الْمُرْجَبِ

د تَحْم كَرَلو، شَعْبَانَ الْمُعْظَم د اوبه خَوَر (يعني د اوبو وركولو) او رَمَضَانَ الْمُبَارَك

د فصل پريك كولو مياشت ده، لِهَذَا خَوْك چه په رَجَبُ الْمُرْجَب كښ د

عِبَادَت تَحْم او نه كړي او په شَعْبَانَ الْمُعْظَم كښ هغه په اوبنكو باندې

اوبه [مور] نه كړي نو هغه به په رَمَضَانَ الْمُبَارَك كښ د رحمت فصل

څنگه كت كولي شي؟ نور فرمائي: رَجَبُ الْمُرْجَب بدن، شَعْبَانَ الْمُعْظَم

زړه او رَمَضَانَ الْمُبَارَك رُوح پاك كوي. (تُؤَمَّةُ النَّجَاسِ ج ١ ص ٢٠٩)

خوږو خوږو اسلامي ورونو! په رَجَبُ الْمُرْجَب كښ د نفلي

روژو او د نورو عبادتونو ذهن جوړولو د پاره د دَعْوَتِ اسلامي د مَدَنِي

ماحول سره خپل تَعَلُّق مضبوط ساتي، د سُنَّتو د تربيت د مَدَنِي قافلو

مُسَافِر جوړ شي، او د دَعْوَتِ اسلامي د طرف نه په رَمَضَانَ الْمُبَارَك

كښ كيدونكي اجتماعي اِعْتِكَاف كښ حصه واخلي، **إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ**

ستاسو په ژوند كښ به مَدَنِي انقلاب راشي. د ترغيب د پاره يو مَدَنِي

سپرلي تاسو ته اورووم. چنانچه د فتح پور كمال (ضلع رحيم يارخان،

پنجاب، پاكستان) د يو اسلامي ورور بيان دې چه: د مَدَنِي ماحول نه

مخكښ ما مونځ خو په پابندئ سره كولو خو د دې باوجود په مختلفو

گناهونو كښ اخته ووم. مثلاً سَنَدِرې او سازونه اوريدل، فلمونه او

فرمانِ مُصطَفَی صلی اللہ تعالیٰ علیہ و آلہ وسلم: چا چه په ما باندې دَ جَمعی په ورځ 200 ځله دُرود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو گناهونه به معاف شي. (کنز العمال)

ډرامې کتل او تاش کول وغیره. زه به چه کالج ته تلم نو همیشه به مې خپل سائیکل د یو اسلامي ورور د دُکان خوا ته اودرولو. په رَجَبِ الْمَرْجَبِ کښن چه زه یوه ورځ د سائیکل اودرولو د پاره د هغه دُکان ته ورغلم نو هغه اسلامي ورور ما ته د شبِ معراج په سلسله کښن کیدونکې د اجتماعِ ذکر و نعت دعوت راکړو، ما اراده اوکړله او په هغه شپه د خپلې علاقې نه چه هغه په لږه فاصله کښن ده، یواځې راغلم او پوره شپه مې په اجتماعِ ذکر و نعت کښن شرکت اوکړو. ما ته په دې اجتماعِ پاک کښن ډیر سُکون اوشو، او د هغې په وجه ما په هفته واره اجتماع کښن د پابندئ سره شریک کیدل شروع کړل، په دې دوران کښن د رَمَضَانَ الْمُبَارَك د برکتونو والا میاشت هم راغله، اسلامي ورونږو د انفرادي کوشش په ذریعه زه د آخري عَشْرې د اِعْتِکاف د پاره راضي کړم. په اِعْتِکاف کښن ما ډیر څه زده کړل، اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ما ته د گناهونو نه نفرت پیدا شو، ما په اِعْتِکاف کښن گیره پریښودله او د عمامه شریفې تاج مې هم په سر کړو. د دې لیک د وخته پورې د ډویژن مشاورت د مدني انعاماتو ذمه داریم. اَللّٰهُ رَبُّ الْعِزَّتِ عَزَّوَجَلَّ د په دې مدني ماحول کښن اِسْتِقَامَت رانصیب کړي.

د یو جنتي نهر نوم رَجَب دې

حضرت سَيِّدُنَا انس بن مالک رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روایت دې چه رسولُ الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ارشاد اوفرمائیلو: په جَنَّت کښن یو نهر دې

فرمان مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ: پہ ما باندې درود شریف لولئ اللہ عَزَّوَجَلَّ بہ پہ تاسو رحمت را لیري. (ابن عدی)

چه هغې ته ”رَجَب“ وئیلې شي هغه د پښو [شودو] نه زیات سپین او د شهودو نه زیات خوږ دې، چه خوك د رَجَب یوه روزه اونيسي اللہ عَزَّوَجَلَّ به د هغه نهر نه په هغه باندې څښي. “ (شُعْبُ الْإِيْمَان ج ۳ ص ۳۶۷ حدیث ۳۸۰۰)

جَنَّتِي مَحَل

تابي بزرگ حضرت سَيِّدُنَا ابو قِلاَبه رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: ”د رَجَب د روزه دارو د پاره په جَنَّت كښ يو مَحَل دې.“ (ايضاً ج ۳ ص ۳۶۸ حدیث ۳۸۰۲)

پينځه بركتي شپې

حضرت سَيِّدُنَا ابو أَمَامه رَضِيَ اللّٰهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې چه د نَبِيِّ كَرِيم، رَعُوْفٌ رَحِيمٌ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّمَ فرمان عَظِيم دې: ”پينځه شپې داسې دي چه په هغې كښ دُعا نه رد كيرې (1) د رَجَب ورومبئ شپه (2) د شَعْبَان پينځلسمه شپه (يعني شَبِّ بَرَاءَت) (3) د جُمُعِي شپه (4) د عِيدِ الْفِطْرِ (يعني واره اختر) شپه (5) د عِيدِ الْأَضْحَى (يعني د غت اختر) شپه.“ (تاريخ دمشق لابن عساکر ج ۱۰ ص ۲۰۸)

پينځه آهمې شپې

حضرت سَيِّدُنَا خَالِدِ بن مَعْدَان رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائي: په كال كښ پينځه شپې داسې دي چه خوك د دې د تصديق كولو [يعني منلو] سره د ثواب په نيټ دا په عِبَادَت كښ تيرې كړي نو اللّٰهُ تَعَالَى به هغه جَنَّت ته داخل كړي (1) د رَجَب ورومبئ شپه چه په دې شپه عبادت او كړي

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په کتاب کنب په ما باندې درود پاک اولیکلو ترخو پورې چه زما نوم په هغې کنب وي فرینتې به د هغه دپاره بجنبنه غواړي. (طَبْرَانِي)

او د دې د ورځې روژه اونيسي (2) د شعبان پینځلسمه شپه چه په دې شپه عبادت اوکړي او د ورځې روژه اونيسي (3،4) د اختر و شپې (د عِيدُ الْفِطْرِ يعنې واره اختر شپه او د عِيدُ الْأَضْحَى يعنې د نهم اولسم دُوا الْحِجَّةَ مينځنۍ شپه) چه په دې شپو کنب عبادت اوکړي او د ورځې روژه او نه نيسي (په اختر و کنب روژه نيول، ناجائزه دي) (5) او د عاشورې شپه چه په دې شپه کنب عبادت اوکړي او د ورځې روژه اونيسي.

(الْبَدْرُ الْمُنِيرُ لابنِ الْمُنْكَثَرِ ج ٥ ص ٣٠، غُنْيَةُ الطَّالِبِينَ ج ١ ص ٣٢٤)

ورومبئ روژه د دريو کالو د گناهونو گفاره

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: “د رَجَب د ورومبئ ورځې روژه د دريو کالو گفاره ده، او د دويمې ورځې روژه د دوو کالو او د دريمې ورځې د يو کال گفاره ده، بيا د هرې ورځې روژه د يوې مياشتې گفاره ده.”
(الْجَامِعُ الْمُصَغِيرُ لِسُوطِي ص ٣١١ حديث ٥٠٥١، فضائل شهر رجب للخلال ص ٦٣)

دلته “د گناهونو گفاره” نه مُراد دا دې چه دا روژې د گناه صغيره د مُعافئ ذريعه جوړې شي.

د نوح عَلَيْهِ السَّلَام په کشتي کنب د رَجَب د روژې سپرلې

حضرت سَيِّدُنَا اَنَس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې چه رَسُوْلُ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمايل: چا چه د رَجَب يوه روژه اونيو له نو هغه به د پوره کال د روژو په شان وي، چا چه ووه روژې اونيو لې په هغه به د دوزخ ووه واره دروازې بندي کړې شي، چا چه اته روژې اونيو لې د هغه

فرمانِ مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَ جَمْعِي په ورځ درود شريف لولي زه به د قيامت په ورځ د هغه شفاعت كوم. (كنز العمال)

د پاره به د جَنَّتْ آته واره دروازې بیرته کړې شي، چا چه لس روژې اونیولې هغه چه د الله عَزَّوَجَلَّ نه خه غواړي الله عَزَّوَجَلَّ به ئې هغه ته ورکوي او چا چه پینځلس روژې اونیولې نو د آسمان نه یومُنادي ندا [یعني اعلان کونکې اعلان] کوي چه ستا تیر شوي گناهونه اوبخښلې شو پس ته د نوي سر نه عمل شروع کړه ځکه چه ستا بدئ په نیکو کښ بدلې کړې شوې. او خوک چه زیات اوکړي نو الله عَزَّوَجَلَّ به هغه ته زیات ورکړي او په رَجَب کښ نُوح (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) په کشتی کښ سور شو نو پخپله ئې هم روژه اونیوله او ملگرو ته ئې هم د روژې نیولو حکم اوکړو. د هغوئ کشتی د لسم مُحَرَّم پورې شپږ میاشتي په سفر وه.

(شُعَبُ الْإِيمَانِ ج ۳ ص ۳۶۸ حدیث ۳۸۰۱)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د یوې روژې فضیلت

حضرت علامه شیخ عبدالحق مُحَدِّث دهلوي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نقل کوي چه د سلطان مَدینه، قَرَارِ قَلْب و سینه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمان باقرینه دې: د رَجَب میاشت په حُرمت لرونکو میاشتو کښ [یوه میاشت] ده او د شپږم آسمان په دروازه باندې د دې میاشتي ورځې لیکي شوي دي. که خوک په رَجَب کښ یوه روژه اونیسي او هغه په پرهیزگاری سره پوره کړي نو هغه دروازه او هغه (د روژې والا) ورځ به د هغه بنده د پاره د الله عَزَّوَجَلَّ نه بخښنه غواړي او عرض به کوي: ”يا الله عَزَّوَجَلَّ! دا

فِرْمَانِ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَچَا پِه خَوَا كَنِبْ چِه زِمَا ذِكْر اَوْشُو اَوْ هَغِه پِه مَا دُرُودِ پَاك اَوْ نِه لُوسْتُو هَغِه پِه خَلْقُو كَنِبْ دِير زِيَاَت كَنْجُوس (شوم) دِي. (الْتَّرَغِيبُ وَالتَّرْهِيْبُ)

بنده اوبخني. “ او كه هغه كس د پرهيزگاري نه بغير روژه تيره كړي نو بيا هغه دروازه او ورځ د هغه د بخښني درخواست نه كوي او هغه كس ته وائي: ” اے بنده ستا نفس تا سره ټكي او كړه.“

(مَثَبَاتُ پَالِسْتَنَة ص ۲۳۳، فَصَائِلُ شَهْرِ رَجَبِ لِبَغْلَال ص ۵۶)

خوږو خوږو اسلامي ورونړو! معلومه شوه چه د روژې مقصد صرف اوگې او ټگې اوسيدل نه دي، ټول اندامونه د گناهونو نه بچ كول هم ضروري دي، او كه د روژه نيولو باوجود هم د گناهونو سلسله جاري وي نو بيا د محرومۍ د پاسه محرومي ده.

د شپيتو مياشتو ثواب

حضرت سيّدنا ابو هريره رضي الله تعالى عنه فرمائي: ”خوك چه د رَجَب د ووه وديشمې ورځې روژه اونيسي، الله تعال د هغه د پاره د شپيتو مياشتو د روژو ثواب ليكي.“ (فصائل شهر رجب لبغلال ص ۷۶)

د سلو كالو د روژو ثواب

د رَجَب المُرَجَب د ووه وديشمې د عَظْمَتُونُو به څه وائي! هم په دې تاريخ زمونږه گران گران، خوږ خوږ آقا مكي مَدَنِي مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ته د معراج شريف عَظِيمُ الشَّانِه مُعْجِزَه وركړې شوه.

(شَرْحُ الزَّرْقَانِي عَلَي التَّوَاهِبِ الدُّدَيْتِيَّةِ ج ۸ ص ۱۸)

چنانچه د ووه وديشم رَجَب شريف د روژې لوي فضيلت دې څنگه چه د حضرت سيّدنا سلمان فارسي رضي الله تعالى عنه نه روايت دې، د

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په کتاب کنب په ما باندې درود پاک اولیکلو ترخو پورې چه زما نوم په هغې کنب وي فرینتې به د هغه دپاره بخښنه غواړي. (طَبْرَانِي)

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ دَ مَحْبُوب، دَانَائے عُيُوب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ. فَرَمَانَ ذِشَان دې: ”په رَجَب کنب یوه شپه او ورځ ده خوک چه په هغه ورځ روژه اونيسي او د شپې قیام (یعنې عبادت) اوکړي نو لکه هغه چه د سلو کالو روژې اونیولې، د سلو کالو شب بیداري [شوگیره] ئې اوکړه او دا د رَجَب ووه ویشتم تاریخ دې.“ (شُعَبُ الْإِيمَان ج ۳ ص ۳۷۳ حدیث ۳۸۱۱)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

په رَجَب کنب د پریشانی لري کولو فضیلت

دَ حَضْرَتِ سَيِّدِنَا عَبْدِاللهِ بْنِ زُبَيْرٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نَه رِوَايَتِ دې: ”خوک چه د رَجَب په میاشت کنب د کوم یو مسلمان پریشانی [مُشْکِل] لري کړي نو الله عَزَّوَجَلَّ به هغه ته په جَنَّت کنب یو داسې مَحَل ورکوي چه هغه به د نظر د حدونو پورې غټ وي. تاسو د رَجَب اِکْرَام (او اِحْتِرَام) اوکړئ، اللهُ عَزَّوَجَلَّ به په زرو گراماتو ستاسو اِکْرَام کوي.“

(غُنِيَّةُ الطَّالِبِينَ ج ۱ ص ۳۲۲، معجم السفر للسلف ص ۱۹ رقم ۱۲۲۱)

د ووه ویشتمې شپې د دولسو نفلونو فضیلت

په رَجَب کنب یوه شپه ده چه په هغې کنب د نیک عمل کونکي د پاره د سلو کالو د نیکو ثواب دې او هغه د رَجَب ووه ویشتمه شپه ده. خوک چه په دې کنب دولس رکعت داسې ادا کړي چه په هر رکعت کنب سُورَةُ الْقَاتِحَةِ او کوم یو سورت او په هر دوه رکعتو التَّحِيَّاتِ اولولي او په دولس پوره کولو سلام او گرځوي، د هغې نه پس 100 ځله دا اولولي:

فَرْمَانَ مُصَطَفَى صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: بِه مَا بَانَدِي دَرُودِ شَرِيفِ لَوْلِيَعِ اللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بِه بِه تَاسُورِحْمَتِ رَا لِيْرِي. (ابن عدي)

سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ 100 خُله اِسْتِغْفَار، 100 خُله
 دُرُودِ شَرِيفِ اُولُوِي اَوْ دَ خِيْلِي دُنْيَا اَوْ اٰخِرَتِ دِ پَارِه چِه دِ خِه شَيِ دِ پَارِه
 غُوَارِي دُعَا دِ اُوکِرِي اَوْ سَحَرِ دِ رُوژِه اُونِيسِي نُو اَللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بِه دِ هِغِه
 تُوْلِي دُعَاكَانِي قَبُوْلِي كِرِي سِوَا دِ هِغِه كِنَاهِ نِه كُومِه چِه كُنَاهِ دِ پَارِه وَي.
 (شُعْبُ الْاِيْمَانِ ج ۳ ص ۳۴۲ حدیث ۳۸۱۲)

حُرْمَتِ لِرُونَكِي خَلُورِ مِيَاشْتِي

خُورُو خُورُو اِسْلَامِي وِرُونُرو! دَ اَللَّهِ عَزَّوَجَلَّ بِه نِزْدِ خَلُورِ مِيَاشْتِي
 بِه خُصُوصِيَّتِ سِرِه عَظْمَتِ لِرُونَكِي دِي. چِنَانچِه پَارِه 10 سُوْرَةُ التَّوْبَةِ
 آيَتِ 36 كِنِسِ اِرْشَادِ كِيرِي:

مفهوم ترجمه کنز الایمان: بیشکه د میاشتو شمیر د الله په نرد دولس میاشتی دي د الله په کتاب کښ، د کله نه چه هغه زمکه او اسمانونه جوړ کړي دي، په هغې کښ خلور حرمت والا دي، دا نیغ دین دې نو په دې میاشتو کښ په خپل ځان ظلم مه کوئ او د مشرکانو سره هر وخت جنګیږئ څنگه چه هغوی هر وخت ستاسو سره جنګیږي او پوهه شی چه الله د پرهیزګارانو سره دې.

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الَّيْنِ الْقِيَمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَآفَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَآفَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ

دَ بِيَانِ شُوي آيَتِ مُبَارَكِه نِه لَانَدِي صَدْرُ الْاِفْاضِلِ حَضْرَتِ عَلاَمِه
 مَوْلَانَا سَيِّدِ مُحَمَّدِ نَعِيمِ الدِّينِ مُرَادِ اَبَادِي عَلَيهِ رَحْمَةُ اللهِ اَلْمَآدِي بِه ”خَزَائِنُ الْعِرْفَانِ“

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما دَ جَمْعِي په ورخ درود شريف لولي زه به دَ قِيَامَتِ په ورخ دَ هغه شفاعت كووم. (كنز العمال)

کښ فرمائي: (خلور حُرمت لرونکو مياشتو نه مُراد دي) درې پرله پسې دُوالقعدة، دُوالحجّه، مُحَرَّم او يوه جُدا رَجَب. عربو به دَ جاهليّت په زمانه کښ هم په دې کښ جنګ کول حرام گڼل. په اسلام کښ دَ دې مياشتو حُرمت او عَظمت نور هم زيات شو. (تَحْرِيْطُ الْعِرْفَانِ ص ۳۶۲)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! په دې آيت مُبارکه کښ د قَمَرِي (يعني د هجري سن د دولسو مياشتو) ذِکَر دې د کومو حساب چه د سپوږمۍ نه کيږي، د شريعت د ډيرو احکامو بُنياد هم په قَمَرِي مياشتو قايم دې، مَثَلًا دَ رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ روژې، زکوٰة، د حج احکام وغيره او اسلامي کليزې خوشحالي مَثَلًا عِيدِ مِيلَادِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ، وړوکي اختر، غت اختر، شبِ معراج، شبِ براءت، يوولسمه شريف، د بُرُرگانِ دِينِ رَحْمَةُ اللهِ الْمَبِينِ غرسونه وغيره هم د آسماني مياشتو په حساب سره کيږي. افسوس! نن صبا څنگه چه مسلمان د بې شميره سُنْتونو نه لري وتې دې دَغَسې د اسلامي تاريخونو نه هم ورخ په ورخ نا آشنا کيږي، غالبًا د يو لاکه مسلمانانو په اجتماع کښ که دا اعلان اوکړې شي چه ”اوبنائې نن د کومې هجري سن د کومې مياشتې کوم تاريخ دې؟ نو شائد په مُشکله سره به سل مسلمانان داسې وي چه هغه به صحيح جواب ورکړې شي! ياد ساتئ! چه په ډيرو معاملاتو کښ مَثَلًا د زکوٰة په فرض کيدو وغيره کښ د قَمَرِي مياشتو لحاظ ساتل فرض دي.

فرمان مُصطَفی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: چا چه په ما باندې د جَمعی په ورځ 200 ځله دُرُود شریف اولوستل د هغه د دوو سوو کالو گناهونه به معاف شي. (کنز العمال)

د رَجَب د اِحْتِرام د بَرکَت حِکایت

د حضرت سَيِّدنا عِيسَى رُوحُ اللّٰهِ عَلَيَّيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام. د وخت واقعه ده چه يو سرې د ډيرې مودې نه په يوه بنځه عاشق وو. يو ځل هغه په خپله محبوبه باندې قابو اوموندله، د خلقو گنډه ئې چه اوليدله نو هغه اندازه اولگوله چه هغوي مياشت گوري. هغه د هغه بنځې نه تپوس اوکړو چه خلق د کومې مياشتې سپوږمۍ گوري؟ جواب ئې ورکړو: ”د رَجَب.“ هغه حالانکه چه کافر وو خو چه د رَجَب شريف نوم ئې واوريدلو نو د ادب په وجه فوراً جدا شو او د ”کنده کار“ نه منع شو. حضرت سَيِّدنا عِيسَى رُوحُ اللّٰهِ عَلَيَّيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام. ته حکم اوشو: زمونږه د فلانکي بنده سره ملاقات اوکړه. هغوي عَلَيَّيْنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام. تشریف یوړلو او د الله عَزَّوَجَلَّ حکم او د خپل تشریف راوړلو وجه ئې ورته بیان کړه. دا ئې چه څنگه واوريدل نو د هغه زړه د اسلام په رنډا روښانه شو او هغه اسلام قبول کړو. (اينس الواعظين ص 144)

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! تاسو د رَجَب سپرلي اوليدل! د رَجَب المُرَجَب په تعظيم کولو چه يو کافر ته د اسلام دولت نصيب کيدې شي نو يو مسلمان چه د رَجَب المُرَجَب احترام اوکړي، معلومه نه ده هغه ته به څه څه انعامونه نصيب کيږي! په قرآن پاك کښ په

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: چا چه په ما باندې يو ځل دُرُود شريف اولوستو الله به په هغه باندې لس رحمتونه رالېږي او د هغه په اعمال نامه کښ به لس نيکي لېکي. (ترمذي)

حُرْمَت (يعني عَزَّت) والو مياشتو کښ په ځان باندې د ظلم کولو نه منع کړې راغلي ده. چنانچه په ”نُورُ الْعِرْفَان“ کښ: [د دې آيت]

فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ (مفهوم ترجمه کنز الایمان: نو په دې مياشتو کښ په خپل ځان ظلم مه کوئ)

نه لاندې دي: يعني په خُصُوصِيَّت سره په دې څلورو مياشتو کښ گناه مه کوئ. “ (نُورُ الْعِرْفَان ص ۳۰۶)

د دوو کالو د عبادت ثواب

د حضرت سَيِّدُنَا اَنَسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نه روايت دې، سرکارِ نامدار، د دواړو جهانو مالِك و مُخْتَار بَادِنِ پروردگار صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د مُشْكُونَه زيات خوږ فرمان دې: ”چا چه د حُرْمَت والا مياشت کښ درې ورځې د زيارت، جُمعه او خيالي روژې اونيو لې، د هغه د پاره به د دوو کالو د عبادت ثواب ليکلي شي.“ (الْبَعْجَةُ الْاَوْسَطُ لِلطَّبْرَانِيِّ ج ۱ ص ۳۸۵ حديث ۱۷۸۹)

خوږو خوږو اسلامي ورونږو! دلته د ”حُرْمَتِ وَالْو“ مياشتو نه هم دا څلور مياشتې يعني ذُو الْقَعْدَه، ذُو الْحِجَّه، مُحَرَّمُ الْحَرَامِ او رَجَبُ الْمُرَجَب مُرَاد دي، په دې څلورو واړو مياشتو کښ چه په کومه مياشت کښ هم د بيان کړې شوو درې ورځو روژې اونيسې نو اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّ وَجَلَّ د دوو کالو د عبادت ثواب به اومومئ.

تيرے کرم سے اے کریم! مجھے کون سی شے ملی نہیں
جھولی ہی میری تنگ ہے، تیرے یہاں کمی نہیں

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په کثرت سره دُرود شریف لولئ بيشکه ستاسو په ما باندې درود شریف لوستل ستاسو د گناهونو دپاره بخښنه ده. (جامع الصغیر)

اے کریمه په کرم ستا، راته هر څیز رانصیب دي ستا د دره
 ځولئ زما وره ده ستا په در کښ کمې نشته
 صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ
 نُورَانِي غَر

يو ځل حضرت سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ اللهِ عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ د يو
 پرقيدونکي نُورَانِي غَر په خوا تيريدلو. هغوئي عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په
 بارگاه خُداوندي عَزَّوَجَلَّ کښ عرض اوکړو: يا الله عَزَّوَجَلَّ! دې غَر ته قُوَّت
 گويائى [يعني د وئيلو طاقت] عطا کړې. هغه غر او وئيل: يا رُوحُ اللهِ!
 (عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) تاسو څه غواړئ؟ اوئې فرمائيل: خپل حال بيان
 کړه. غر او وئيل: ”په ما کښ دَننه يو سرې اوسيري.“ سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ
 اللهُ عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په بارگاهِ اِلهي عَزَّوَجَلَّ کښ عرض اوکړو: ”يا الله
 عَزَّوَجَلَّ! هغه ما ته رابنکاره کړې.“ يو دَم غَر اوچاودو او د هغې نه د
 سپوږمۍ په شان پرقيدونکې مخ يو بُزرگ را او وټلو، هغوئي عرض
 اوکړو: ”زه د حضرت سَيِّدُنَا مُوسَى كَلِيمُ اللهِ (عَلَي نَبِيِّنَا وَ عَلَيهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) اُمِّي یم
 ما د الله عَزَّوَجَلَّ نه دا دُعا کړې وه چه هغه ما د خپل خوږ محبوب، نَبِيِّ
 آخِرُ الزَّمان صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ د تشریف راوړو پورې ژوندي اوساتي چه
 زه د هغوئي ديدار هم اوکړم او د هغوئي د اُمِّي جوړيدو شرف هم
 حاصل کړم. اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ زه په دې غَر کښ د شپږو سوو کالو نه د الله
 عَزَّوَجَلَّ په عبادت کښ مشغول یم.“ حضرت سَيِّدُنَا عِيسَى رُوحُ اللهِ

فرمان مُصطَفَی صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې د دُرود شریف کثرت کوئی بیشکه دا ستاسو دپاره پاکي ده. (أَبُو یَعْلَى)

عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ په بارگاه خُداوندي عَزَّوَجَلَّ کښن عرض اوکړو: يا الله عَزَّوَجَلَّ! آیا د زمکې په سر باندې ستاسو په بارگاه کښن د ده نه هم زیات خوک مُکَرَّم (یعني عَزَّت والا) شته دي؟ ارشاد اوشو: اے عِيسَى (عَلَى نَبِيِّنَا وَعَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ) په اُمَّتِ مُحَمَّدِي کښن چه خوک د رَجَب د میاشتي یوه روژه هم اونيسي هغه زما په نزد د ده نه هم زیات مُکَرَّم دي. (نُصَّةُ التَّجَالِسِ ج ۱ ص ۲۰۸)

د الله رَبُّ الْعَزَّةِ عَزَّوَجَلَّ د په هغوئی باندې رحمت وي او د هغوئی په خاطر د زمونږه بې حسابه بخښنه اوشي. اَمِينِ بِجَاةِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَیْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّی اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د رَجَب گونډې

صَدْرُ الشَّرِيعَةِ، بَدْرُ الطَّرِيقَةِ حضرت مولانا مُفتي مُحَمَّد امجدعلي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي فرمائي: د رَجَب په میاشت کښن ځيني ځائونو کښن د حضرت (سَيِّدُنَا) امام جَعْفَر صَادِق رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د اِیصالِ ثواب د پاره په گونډو [یعني د خاورو په کاسو] کښن پورئ [يو قسم د ميدي نرئ غورې ډوډئ] ورکولې شي دا هم جائز دي خو په دي کښن ځيني خلقو هم په هغه ځائ کښن د خوړلو پابندي ايښي ده، دا پابندي صحيح نه ده. د دي گونډې مُتَعَلِّق يو کتاب هم دي چه د هغې نوم ”داستانِ عَجِيب“ دي، ځيني خلق په دي موقعه باندې هغه لولي په هغې کښن چه څه ليکلي شوي دي د هغې هيڅ ثبوت نشته ځکه هغه لوستل نه دي پکار، بلکه په دي موقع فاتحه لوستل او هغه اِیصالِ ثواب کول [یعني وربخښل]

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: چاچه په ما باندې لس ځله دُرودِ پاك اولوستل الله عَزَّوَجَلَّ به په هغه سل رحمتونه نازل كړي. (ظَبْرَانِي)

پكار دي. (بهار شريعت ج ۳ ص ۲۳۳) هم دغه رنگ ”دَس بيبیوں كى كهانی“، ”لكړ هارے كى كهانی“ او ”جناب سيده كى كهانی“ ټولې هسې يې حقيقته جوړې شوې قيصې دي، دا مه لولئ، د دې په ځاى يو ځل سُورهِيس لولئ د لس ځله قرآن كريم ختمولو ثواب به مو كيږي دا هم ياد ساتئ! چه صرف په كوندو كښ كهيږ خوړل او وركول ضروري نه دي، په نورو لوبو كښ ئې هم خوړلې او وركولې شئ. ايصالِ ثواب (يعنې ثواب وربخښل) د قرآن كريم او احاديثِ مباركِه نه ثابت دي، ايصالِ ثواب د دُعا په ذريعه هم كيډې شي او په ډوډئ وغيره باندې د فاتحه لوستلو په ذريعه هم كيډې شي. د كوندو خيرات هم د ايصالِ ثواب يو صورت دې، دې ته ناجائز وئيل په شريعت باندې دروغ (يعنې تُهمت لكول) دي. ناجائزه ويونكي د د پاره 7 سُورَةُ الْمَائِدَةِ په آيت نمبر 87

كښ د بيان شوي حُكمِ الهى نه عبرت واخلي چنانچه ارشاد كيږي:

مفهوم ترجمه كنز الإيمان: اے ایمان والو!

حرام مه واڼې هغه پاك څيزونو ته كوم

چه الله ستاسو د پاره حلال كړل او د

حد نه مه تيريرئ. بې شكه د حد نه

تيريردونكي الله نه خوښوي.

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْمِلُوا ظُيُوبًا

مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ

لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٨٧﴾

د رَجَب گونډې په كوم تاريخ كول پكار دي؟

د رَجَب په پوره مياشت كښ بلكه په ټول كال كښ چه كله غواړئ د ايصالِ ثواب د پاره د كوندو خيرات كولې شئ، البتّه مناسب دا دي

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: دَجْمَعِي پِه شِبْه اَوْ دَجْمَعِي پِه وِرْخ پِه مَا بَانْدِي دِ دُرُودِ كَثْرَتِ كُوِي، خُوكِ چِه دَاسِي كُوِي دِ قِيَامَتِ پِه وِرْخِ بِه زِه دِ هَغِه شِفَاعَتِ كُونَكِي اَوْ كَوَاهِ جَوْرِيْرِمِ. (شُعْبُ الْاِيْمَانِ)

چه په پينځلسم رَجَبِ الْمُرْجَبِ دِ ”رَجَبِ كُونَدِي“ او كِرِي شي خُكِه چه هم دا د هغوئي دَ عُرْسِ وِرْخِ دِه خُنْگِه چه په فَتَاوِي فَقِيهِ مِلَّتِ جلد 2 صفحه 265 كَنِبِ دِي: ”دَ حَضْرَتِ (سَيِّدُنَا) اِمَامِ جَعْفَرِ صَادِقِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ نِيَازِ [يَعْنِي خَيْرَاتِ] پِه پينځلسم رَجَبِ كُوِي خُكِه چه دَ حَضْرَتِ وِصَالِ پِه پينځلسم رَجَبِ شوِي دِي.“ او دَ مَكْتَبَةِ الْمَدِيْنَةِ پِه چاپ شوي كِتَابِ شَرَحِ ”شَجْرَه قَادِرِيَه“ صفحه 59 كَنِبِ دِي: هغوئي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ تِه دِ 68 كَالُو پِه عُمَرِ كَنِبِ 1 پِه پينځلسم رَجَبِ الْمُرْجَبِ 2 سِنِ 148 هـ كَنِبِ يُو ظَالِمِ زَهْرِ وِرْكِرْلِ چه هَغِه دَ هغوئي رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ دَ شَهَادَتِ سَبَبِ جَوْرِ شو. د هغوئي مَزَارِ اِقْدَسِ پِه جَنَّتِ الْبَقِيْعِ (مَدِيْنَةُ الْمُنَوَّرَه) كَنِبِ دِ وَاِلِدِ مُحْتَرَمِ حَضْرَتِ سَيِّدُنَا اِمَامِ مُحَمَّدِ بَاقِرِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ پِه خُنْگِ كَنِبِ دِي. دِ اللهُ رَبُّ الْعَوْرَتِ عَزَّ وَجَلَّ دِ پِه هغوئي بَانْدِي رَحْمَتِ وِي اَوْ دِ هغوئي پِه خَاطِرِ دِ زَمُوْنِرِه بِي حِسَابِه بَخْبِنِه اَوْشِي.

اَمِيْنِ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

صحابه به د ووه ورځو پورې ایصالِ ثواب کولو

حضرت عَلَامَه جَلَالُ الدِّيْنِ سِيُوْطِي شَافِعِي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْقَوِي نَقْلِ فَرَمَائِي چه صحابه كِرَامُو عَلَيْهِمُ الرِّضْوَانُ به د ووه ورځو پورې د وَفَاتِ شوو خَلْقُو دِ طَرَفِه ډُو ډِي وِرْكُولِه. (اَحَادِي لِفَتَاوِي لِسُّيُوْطِي ج ۲ ص ۲۳۳)

1 سيراعلام النبلا للذهبي ج ۶ ص ۳۳۷

2 شواهد النبوه ص ۲۳۵

فرمان مُصطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: خوك چه په ما باندې يو ځل دُرُود اولولي اللهُ د هغه د پاره يو قيراط اجر ليكي او قيراط د اُحُد د غَر هُمره دې. (عَبْدُالرَّزَّاق)

معلومه شوه چه په خلقو د ډوډئ خورلو په ذريعه اِيصالِ ثواب كول د صحابه سُنَّت دي او د رَجَب په كونډې كښ هم غِذا يعنې د خوراك خيز وي او هغه د اِيصالِ ثواب د پاره په خلقو [او پخپله] خورلې شي.

صحابي د مور له طرفه باغ صدقه كړو

په بَخاري شريف كښ دي: د حضرت سَيِّدُنَا سَعْدِ بْنِ عُبَادَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ وَاٰلِهِ وَسَلَّمَ وفات شوه نو هغوئي په بارگاه رسالت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ كښ حاضر شو او عرض ئې او كړو: يَا رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! زما مور زما په غير موجودگي كښ وفات شوې ده، كه زه د هغوئي له طرفه څه صدقه كړم نو آيا هغوئي ته څه فائده رسيدې شي؟ ارشاد ئې او فرمائيلو: آو، عرض ئې او كړو: نوزه تاسو گواه جوړوم او وايم چه زما باغ د هغوئي له طرفه صدقه دې. (بخاري ج ۲۳ ص ۲۴۲ حديث ۲۷۲۲) معلومه شوه چه د ډوډئ وركولو نه علاوه په باغ يعنې د مال خرچ كولو په ذريعه هم اِيصالِ ثواب كول جائز دي او د كُونډې شريف نياز [خيرات كول] هم په مالي اِيصالِ ثواب كښ شامل دي. زما آقا اعلحضرت امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن فرمائي: په مسلمانانو مړو پسې د اِيصالِ ثواب ډوډئ (يعنې خيرات كول) بې شكه جائز او مُسْتَحْسَن (يعنې ډير ښه) عمل دې او په هغې باندې د فَاتِحَه لوستلو په ذريعه اِيصالِ ثواب كول دويم مُسْتَحْسَن (يعنې ښه عمل) دې او دوه خيزونه را يو ځاي كول زيادتِ خير (يعنې په ثواب كښ زيات والي) دې. (فتاوى رَضَوِيَّة مَجْلَد ۹ ص ۵۹۵) د هر كس

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَةٌ تَأْتِي بِهَا رُسُلَانِي دُرُودٌ لَوْلَى نُوْهُ مَا بَانَ دِي نِي هَم لَوْلَى،
بیشکه زه د ټولو جهانونو د رب رسول یم. (جَمْعُ الْجَوَامِعِ)

د پاره دا غوره ده چه کوم یونیک کار اوکړي نو د هغې ثواب د اَوَّلین و
اَخْرین مړو او ژوندو (یعنې د سَيِّدُنَا آدَم صَفِيُّ اللهِ عَلَيَّهِ السَّلَامُ) نه واخله
تر قیامته پورې راتلونکو) ټولو مُؤْمِنین او مُؤْمِنَاتو ته تُحْفَه کړي (یعنې ور
او د ئې بخښي)، ټولو ته به ثواب رسي او د هغه (یعنې چا چه ایصالِ ثواب
اوکړو) به د هغه ټولو هُمره ثواب کيږي. (ایضاً ص ۲۱۷) ایصالِ ثواب د په ښه
نِيَّت اوکړې شي په دې کښ د خلقو ته ښودل مقصد نه وي او نه د د
دې مزدوري او قیامت اغستي شوي وي، گنې بیا نه ثواب شو او نه
ایصالِ ثواب. یعنې چه هډو ثواب او نه شونو ور رسي به خنکه!

(ماخوذ از بهارِ شریعت ج ۱ ص ۱۲۰ و ج ۳ ص ۲۳۳)

ورخ مُقَرَّر کول

وَسْوَسَه: دریمه، څلویښتمه، یوولسمه، دولسمه او د رَجَب د کونډې
وغیره په نوم باندې د ایصالِ ثواب [خیرات کولو] ورځې ولې مخصوص
کړې شوي دي؟

جوابِ وَسْوَسَه: د ایصالِ ثواب د پاره په شریعت کښ هیڅ موده او
وخت مُتَعَيَّن نه دي، البته په ورځ وغیره مُقَرَّر کولو کښ شرعاً بَاک (حرج)
هم نشته، وخت مُقَرَّر کول په دوه شان دي (1) شرعي: چه شریعت د یو
کار کولو د پاره وخت مُقَرَّر کړې وي. مَثَلًا قُرْبَانِي، حج وغیره (2) عُرْفِي:
چه د شریعت د طرف نه څه وخت مُقَرَّر نه وي او خلق د خپل ځان او

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په دُرود لوستو خپل مجلسونه ښکلي کړي ځکه چه ستاسو دُرود لوستل به د قیامت په ورځ ستاسو د پاره نُور وي. (فِرْدَوْسُ الْأَخْبَارِ)

د نورو د سهولت او یادگیرني یا د څه خاص مصلحت د پاره یو وخت خاص کړي. لکه څنگه چه نن صبا په جوماتونو کښ د جمعې د مونځونو د پاره وختونه مخصوص کول وغیره، حالانکه پخوا به د جمعو د پاره وخت نه مقرریدو چه کله به مونځ گزاره راجمع شو نو جمعه به اودرولې شوه. د ځینې کارونو د پاره خو پخپله سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ وخت مقرر کړې وو او د صحابه کرامو نه هم داسې ثابت دي مثلاً (1) حُضُورِ پُرتو، سَيِّدِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ هر کال د شهادتې اُحُد عَلَیْهِمُ الرِّفْدَان قبرونو ته د تشریف ورلو وخت مقرر فرمائیلي وو³ (2) د خیالي په ورځ د سرکارِ مدینه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مسجدِ قبا ته تشریف راوړل⁴ (3) او د سَيِّدِنَا صَدِيقِ اکبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ سره د دیني مشورو د پاره د سحر او د ماښام د وختونو تَعْيُن⁵ (4) حضرت عبدالله بن مسعود رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ د وعظ او مُذاکرې د پاره د پنجشنبې (یعنې د زیارت) ورځ مقرر کړې وه⁶ (5) او عُلَمَاء د سبق شروع کولو د پاره د چارشنبې [شروع] ورځ کښښودله⁷.

(ماخوذ از فتاوی رَضَوْنَهُ مَحْرَجَه ج ۹ ص ۵۸۵، ۵۸۶)

³ مصنف عبد الرزاق ج ۳ ص ۳۸۱ حدیث ۶۷۴۵

⁴ مسلم ص ۲۳۲ حدیث ۱۳۹۹

⁵ بخاری ج ۱ ص ۱۸۰ حدیث ۲۴۷۶

⁶ بخاری ج ۱ ص ۳۲ حدیث ۷۰

⁷ تعلیم البتعم ص ۷۲

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: د قیامت په ورځ به په خلقو کښې ما ته ډیر نږدې هغه وي چا چه په دُنیا کښې په ما باندې زیات درود پاک لوستلې وي. (ترمذی)

مکتوبِ عطار

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ د سګ مدینه محمد ایاس عطار قادري رَضَوِي
عَفِي عَنَّهُ له طرفه، د ټولو اسلامي ورونرو، اسلامي خویندو، د مدارس المدینه
او جامعات المدینه استاذانو، طلبه، معلماتو او د طالباتو په خدمتونو کښې
د کعبه مشرفه نه کیر چاپیره تاؤ شوې او کُنْبِدَ خَضْرَا بِنِکُونِکې د رَجَبِ
الْمُرَجَّبِ، شَعْبَانَ الْمُعَظَّمِ او رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ د روژه دارو د برکتونو نه
دک سلام،

السَّلَامُ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ اَلْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ عَلَى كُلِّ حَالٍ

هونه هو آج کچه مرا ذکر حضور میں هوا

ورن مری طرف خوشی دیکھ کے مسکرائی کیوں (حدائق بخشش شریف ۹۷)

نن څه ذکر زما شوې په بارگاه کښې د حضور

خوشحالي نن مسکئ ځکه زما په لور ده

اَلْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ يو ځل بيا د خوشحالو ورځې راتلونکي دي،

د رَجَبِ الْمُرَجَّبِ مياشت ډیر زر راتلونکي ده. په دې مبارکه مياشت

کښې د عبادت تَحْمِ کرلې شي، په شَعْبَانَ الْمُعَظَّمِ کښې د پښیمانی په

اوبښکو د هغې اوبه خور کولې [يعني د اوبښکو اوبه ورکولې] شي او د

رَمَضَانَ الْمُبَارَكِ په مياشت کښې د رحمت فصل ريښلې [کت کولې] شي.

فَرْمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د جَمْعِي پِه شپه او د جَمْعِي پِه ورځ پِه ما باندې پِه كثرْت سره درود لولئ ځكه چه ستاسو دُرود پِه ما پيش كيږي. (ظَبْرَانِي)

د دريو مياشتو روژې

د رَجَبِ الْمُرَجَّبِ قدر دانو! كه په تَعْلِيمِ وَتَعَلَّمَ (يعني وئيلو او ښودلو) او حلال كسب [مزدورئ وغيره] كښ څه رُكاوټ نه راځي، مور او پلار هم بې وجهې نه منع كوي او د هيڅ چا حق تَلْفِي [حق وهل] هُم نه كيږي نو زر او ډير زر مسلسل د درې مياشتو يا د رَمَضانِ الْمُبَارَكِ د فرضو روژو سره د چا نه چه څومره كيډې شي د هغه هُمَره نفلي روژو د پاره ملا او تږئ، په پيشمني او روژه ماتي كښ د كم خوراك په ذريعه د خيټې قُفْلِ مَدِينَه هم اولگوي. كاش! چه په هر كور كښ او زما په ټولو مَدَارِسُ الْمَدِينَه او ټولو جامعاتُ الْمَدِينَه كښ د روژو سپرلي راشي، بس د وږومې رَجَبِ نه روژې نيول شروع كړئ.

د رَجَبِ د وږومو دريو روژو فضيلت

د رَجَبِ شريف د وږومو درې ورځو د روژو د فضائلو به څه وائي! د حضرت سَيِّدِنَا عَبْدِاللهِ بْنِ عَبَّاسٍ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا نه روايت دې د سركارِ مَدِينَه قَرَارِ قَلْبِ وَ سَيْنَه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فرمانِ رحمتِ نِشان دې: ”د رَجَبِ د وږومې ورځې روژه د دريو كالو گفاره ده او د دويمې ورځې روژه د دوو كالو او د دريمې ورځې د يو كال گفاره ده، بيا د هرې ورځې روژه د يوې مياشتې گفاره ده.“

(الجامعُ الصغیر لِلسُّیوطی ص ۳۱۱ حدیث ۵۰۵۱، فضائلُ شهرِ رَجَبِ لِلخَلال ص ۲۳)

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: د هغه کس پوزه ډ په خاورو خره شي چه د چا په مخکښن زما ذکر اوشي او هغه په ما درود پاک او نه لولي. (ترمذی)

میں گنہگار گناہوں کے سوا کیا لاتا
نیکیاں ہوتی ہیں سرکار نیکوکار کے پاس
ما گنہگار خہ وې راوړي د گناہ نه سوا
نیکی خو وي زما سرکاره د نیکانو سره

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

د نفلي روزو هم خه بسکي فضائل دي! په دې باره کښ دوه احاديث مبارکه اوگورئ:

(1) فربنتي د بخښني دُعا کوي

حضرت سَيِّدُنَا اُمِّ عَمَّارَةَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا فرمائي: حُضُورِ پاك، صاحبِ لولاك، سَيَّاحِ افلاك صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ زما كره تشریف راوړو نو ما د هغوئي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خِدْمَتِ بَابَرَكْتِ كښ ډوډئ پيش كړله نو اِرشاد ئې اوفرمائيلو: ”ته هم اوخوره.“ ما عرض او كړو: زه روزه يم. نو رَحْمَتِ عالم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ اوفرمائيل: تر خو چه د روزه نيونكي په مخکښ ډوډئ خوړلې شي، فربنتي د هغه (روزه نيونكي) د پاره د بخښني دُعا کوي. (سَنَنِ تَرْمِذِي ج ۲ ص ۲۰۵ حديث ۷۸۵)

(2) د روزه نيونكي هډوكي كله تسبيح كوي؟

حضرت سَيِّدُنَا بِلَالِ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ دَ نَبِيِّ اَكْرَمِ، نُورِ مُجَسَّمِ، شاهِ اَدَمِ و بني اَدَمِ، رَسُوْلِ مُحْتَسَمِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په خِدْمَتِ مُعْظَمِ كښ حاضر شو، هغه وخت حُضُورِ پُړنُورِ، شافعِ يَوْمِ النُّشُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ناشته كوله،

فرمانِ مُصطَفَی صَلَّی اللہُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم: خوک چه په ما باندې په ورځ کښ 50 ځله درود پاک اولوي د قیامت په ورځ به زه د هغه سره مُصَافَحَه کووم (یعنې لاس ملاوؤم). (ابن بشکوال)

اوښې فرمائیل: اے بلال! ناشته اوکړه. “عرض ئې اوکړو: ”یا رَسُولَ اللّٰهِ صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم او فرمائیل: ”مونږه خپله روزي خورو او د بلال رزق په جنت کښ زیاتیري.“ اے بلال! آیا ته خبر ئې چه تر څو د روژه نیونکي په مخکښ څه خوړلې شي تر هغې پورې د هغه هډوکي تسبیح کوي [او] هغه نه فرښتې دُعا کوي.“ (شُعْبُ الْإِيمَان ج ۳ ص ۲۹۷ حدیث ۳۵۸۲)

مفسر شهیر حکیم الامت حضرت مفتي احمد یار خان عَلَیْہِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْحَقَّان

فرمائی: د دې نه معلومه شوه چه که د ډوډی خوړلو په وخت کښ خوک راشي نو هغه ته هم د ډوډی ست کول سنت دي، خو د زړه په اراده د ورته ست اوکړي د دروغو ست د نه کوي، او راغلې کس د هم دروغ نه وائی چه زما زړه ته نه کیږي، چه لوربه او دروغ یو ځای نه شي، بلکه که خوړل نه غواړي یا اووینی چه ډوډی کمه ده نو او د وائی بَارَكَ اللّٰهُ (یعنې اللّٰهُ عَزَّوَجَلَّ د بَرَکت درکړي) دا هم معلومه شوه چه د سرور کائنات، شاه موجودات صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم نه خپل عبادتونه پتول نه دي پکار بلکه ښکاره د ئې کړي چه حضور پُرنور، شافعِ یَوْمِ النُّشُور صَلَّی اللّٰهُ تَعَالَى عَلَیْہِ وَاٰلِہٖ وَسَلَّم په هغې باندې گواه جوړ شي. دا ښکاره کول ریاکاري نه ده. (د حضرت بلال د روژه نیولو په اوریدو ئې چه څه او فرمائیل د هغې شرح دا ده) یعنې مونږه خپله د نن روزي خو هم دلته خورو او حضرت بلال رَحْمَتِ اللّٰهِ تَعَالَى عَلَیْہِ به ئې د دې په بدله کښ په جنت کښ خوري هغه بدله به د دې نه غوره هم وي او زیاته

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: کوم خلق چه د خپل مجلس نه د الله د ذکر او په نبي باندې درود شريف لوستلو نه بغير پاڅيدل نو هغه د بدبوداره مُردار نه پا څيدل. (شُعْبُ الْاِيْمَان)

به هم وي. حديث بالکل په خپله ښکاره معنی دې، واقعي هغه وخت د روژه نيونکي هر هډوکې او جوړ بلکه رگ رگ تسيح (يعني د الله عَزَّوَجَلَّ پاکي) بيانوي، چه په هغې روژه نيونکې نه پوهيږي خو سرکارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ئې اوري. (مراة ج ۳، ص ۲۰۲، بتغير قيل)

که لوستلې موي نو بيا هم دواړه رسالې (۱) ”د کفن بیرته راتلل مع د رَجَب سپرلي“ او (2) ”د آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ مياشت“ اولولې. او هر کال په شَعْبَانُ الْمُعَظَّم کښ د فَيْضَانِ سُنَّت د جلد اوّل باب ”فَيْضَانِ رَمَضان“ هم ضرور لولې. که کيدې شي نو د عِيدِ مِعْرَاجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په نسبت 127 يا 27 رسالې يا د خپل وَسْ مُنَاسِب ”فَيْضَانِ رَمَضان“ هم تقسيم کړئ او په دلو دلو ثوابونه او گټې، عام طور د ټولو اسلامي ورونو او خاص طور د جامعاتُ المدينه او مدارِسُ المدينه د ټولو قاري صاحبانو، اُستازانو، ناظمانو او د طالبِ عِلْمانو په خدمتونو کښ زما ډير زيات مَدَنِي عرض دې چه برائے کرم! (زما په ژوند هم او زما د مرگ نه پس هم) په زکوٰة، فِطْره، د قُرْبَانِي خرمني او په نورو مَدَنِي عطياتو جمع کولو کښ پوره پوره حصّه اخلي. (اسلامي خويندې د نورو اسلامي خويندو او محارمو ته د مَدَنِي عطياتو ترغيب ورکړي) قسم په خدائے! زه چه د هغه استاذانو او طالبِ عِلْمانو په باره کښ واورم نو ډير خوشحاليرم کومو چه د خپل کلي يا ښار ته د تللو د خواهش قرباني ورکړي وي او رَمَضانُ الْمُبَارَك په خپلو جامعاتو کښ تيروي او د خپل مجلس د هدايت

فرمانِ مُصطَفیِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: په ما باندې په دُرود لوستو خپل مجلسونه ښکلي کړي ځکه چه ستاسو دُرود لوستل به د قیامت په ورځ ستاسو د پاره نُور وي. (فِرْدَوْسُ الْأَخْبَارِ)

په مُطابق د مَدَنِي عطیاتو په بَسْتو باندې ذمه واري سنبلوي، کوم اُستازان او شاگردان چه بغیر د څه مجبورئ نه صرف د سستی یا د غفلت په وجه د عطیاتو نه جمع کولو مُظاهره کوي د هغوئ په وجه زما زړه ژاړي.

خصوصي مَدَنِي گل: کوم اسلامي ورور یا اسلامي خور چه مَدَنِي عطیات راتول غواړي د هغوئ د پاره د چندې ضروري احکام معلومول فرض دي، تاکید دې چه که مخکښ مو لوستلې وي نو هم د دعوتِ اسلامي د اشاعتي ادارې مَكْتَبَةُ الْمَدِينَةِ چاپ شوې د 100 صفحو کتاب، ”چندے کے بارے میں سوال جواب“ بیا اولولئ. یا اللهُ عَزَّوَجَلَّ په رَمَضَانُ الْمُبَارَكِ کښ د مَدَنِي عطیاتو او په غتِ آختر کښ خرمڼې راتولو د پاره کوشش کونکي کوم عاشقانِ رَسُولِ چه زما زړه خوشحالي، ته د هغوئ نه د همیشه همیشه د پاره خوشحاله شي او د هغوئ په خاطر ما د گنهگارو د سردار نه هم د همیشه د پاره راضي شي، یا اللهُ عَزَّوَجَلَّ! کوم اسلامي ورور او اسلامي خور چه (د عُذر نه کیدو په صورت کښ) هر کال د دریو میاشتو روژې نیولو او هر کال جُمَادِ الْأُخْرَى کښ رساله ”د کفن راتلل“ او د رَجَبِ الْمُرَجَبِ په میاشت کښ ”د آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ میاشت“ او په شَعْبَانَ الْمُعَظَّمِ کښ ”فِيضَانِ رَمَضَانَ“ (پوره) د لوستلو یا اوریدلو سَعَادَتِ حاصل کړي ما ته او هغه ته د دُنیا او آخِرْتِ ښيگړې رانصیب کړي او مونږه بې حسابو او بڅښې او په جَنَّتِ الْفِرْدَوْسِ کښ مو د خپل خوږ مَدَنِي حبيب صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په گاونډ کښ یو ځای لري.

فَرَمَانَ مُصْطَفَى صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: كَلِمَةٌ تَأْتِي بِهَا رُسُلَانُ دُرُودِ لَوْلَى نُوْهُ مَا بَانَ دِي نِي هُم لَوْلَى،
بیشک زه د تولو جهانونو د رب رسول یم. (جمع الجوامع)

جشنِ معراجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

د دعوتِ اسلامي د طرف نه د رَجَبِ الْمُرْجَبِ په اوویشتمه شپه، د
جشنِ معراجِ النَّبِيِّ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ په سلسله کښ کیدونکي اجتماع ذکر
ونعت کښ ټول اسلامي ورونه د شروع نه د آخري پورې شرکت کوي او د
اوویشتم رَجَبِ روزه نيسي او د شپيتو مياشتو د روزو د ثواب حقدار جوړيږي.

رجب کی بهاروں کا صدقہ بناوے

ہمیں عاشقِ مُصْطَفَى يَا اِلٰہی

په خاطر د رَجَبِ د سپرلو کرې

مونږه جوړ عاشقِ مُصْطَفَى يَا اِلٰہی

د سترگو د حفاظت د پاره مدني گلونه

د پينځه وخته مانځه نه پس بنې لاس په تندي کيږدي او "يَانُورُ"
11 ځله په يوه ساه کښ اولولئ او د دواړو لاسو ټولې گوتې پرې دم
کړئ او په سترگو ئې رابنکاري. **اِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ** د روندیدو، د نظر د
کمزوري کیدو او د سترگو د ټولو مرضونو نه به په حفاظت کښ اوسئ.
د **الله عَزَّوَجَلَّ** په رحمت ورسره روند هم پينا کيدې شي.

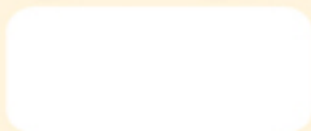
مدني عرض: دا مکتوب [يعني خط] د جُمَادَى الْاُخْرَى په آخري زيارت
په هفته واره د سُنْتُو نه ډکه اجتماع/جامعاتُ المدينه/مدارسُ المَدِينَه
کښ په لوستلو سره اوروي. (اسلامي خويندې ډ پکښ ضرورتاً بدلون اوکړي)
وَالسَّلَامَ مَعَ الْاِکْرَامِ.

دا رساله چه اولولئ نو د ثواب په نيټ ئې بل چاته ورکړئ

نيك او مونخ گزاره جوړیدو د پاره

هر زیارت د مایام د مانځه نه پس ستاسو په ځای کښ کیدونکي د دعوتِ اسلامي د سُننو نه ډکه هفته واره اجتماع کښ د رضائے الهي د پاره د نبو نبوتونو سره ټوله شپه تیروی * د سُننو د تربیت د پاره په مدني قافله کښ د عائشقان رسول سره هره میاشت د درې ورځو سفر او * هره ورځ د "فکرِ مدینه" په ذریعه د مدني انعاماتو رساله ډکوی او د هرې مدني میاشتي په ورومې تاریخ ټې د خپل ځای ځمه دار ته د جمع کولو معمول جوړ کړی.

زما مدني مقصد: "ما ته د خپل ځان او د ټولې دُنیا د خلقو د اصلاح کوشش کول دي." **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**
 د ځان د اصلاح د پاره په "مدني انعاماتو" عمل او د ټولې دُنیا د اصلاح د پاره په "مدني قافلو" کښ سقر کول دي. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

فیضانِ مدینه محلہ سوداگران زرہ سبزی مندی، باب المدینہ (کراچی)

UAN: +92 111 25 26 92 Ext: 1262

Web: www.dawateislami.net / E-mail: translation@dawateislami.net